

Ordfører. Det er Forsikringsens Forhold ligeoverfor Muligheden af Selvmord eller rettere som bestemmende til Selvmord. Fleertallet i Udvalget har villet forebygge, at dets Forslag skulde faae den Indflydelse, at en Mand med det Forsæt at tage Livet af sig først gif hen og forsikrede sit Liv, ved at foreslaae, at det kun skulde komme til Anvendelse paa Forsikringer, der vare over 5 Aar gamle, og derved vil jo gaanske vist Hensigten kunne opnaaes. Det er fuldkommen tilstrækkeligt, ja, jeg skal tilføie, at det maaskee ikke engang vilde være nødvendigt at gaae saa vidt i at begrænse Bestemmelsen; thi kan man egentlig godt tænke sig, at en Mand, der gaaer med Selvmordstanker, kunde endog blot have Koldblodighed nok tilbage til at foretage alle de Skridt, der ere nødvendige for at faae en Forsikring stiftet? Det vilde forudsætte en Haardhed i Charakteren, som man vistnok vanskeligt vil finde. Tænkeligt er det jo imidlertid, og det forebygges unægtelig ved Fleertallets Forslag. Men der er et andet Tilfælde, som vistnok har endeel mere Betydning, og det er der ikke tænkt paa. Naar en Mand i en tidligere Periode af sit Liv har forsikret dette eller har sørget for sine Efterladte ved en Overlevelsesrente, og han saa i en senere Periode bliver ulykkelig, hvorledes kan det da undgaaes, at under en saadan Ulykkelig Kamp med Fortvivlelsen og med Tanken paa Selvmord den Omstændighed, at der er stiftet hans Efterladte en god, ja maaskee endog en mere end nødvendig rigelig Understøttelse, naar han er død, vil kunne bidrage til at støtte og forøge Frihedsfælsen for ham til Selvmord i en overordentlig høi Grad? Jeg troer ikke, at det vil kunne undgaaes. Der vil kunne komme Tilfælde, hvor netop dette Moment vil blive det afgjørende Led i Vægtskaaalen. Nu siger jeg, at for mig — men det er maaskee en Følelses-sag — har Hensynet til et enkelt Tilfælde, hvor virkelig Selvmord er fremkaldt ved Tanken om, at Bedkommendes Familie efter hans Død vil blive pecuniært heldig stillet — man tænke f. Ex. kun paa det Tilfælde, at Selvmordet er fremkaldt ved Næringsforg — langt mere Betydning, end at man ifølge Lovforslagets Bestemmelse i mange Tilfælde af Selv-

mord maa give de Efterladte Mindre og lade dem nøies med en Afregning istedetfor med det fulde forsikrede Beløb. Eigesaa lidt kan jeg ligeoverfor denne min Betragtning tillægge det nogen overveiende Betydning, at der kan opstaae Processer om, hvorvidt der foreligger et Selvmord, der er fremkaldt ved Sindssygdom, eller ikke. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale det høie Thing at holde paa Lovforslagets Bestemmelse i 2det og 3die Stykke af § 11, ialfald med Hensyn til den Gruppe af Tilfælde, som jeg nu sidst nærmere har omtalt.

Medens jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at berøre et andet Endringsforslag, der er under Forhandling, nemlig Forslaget under Nr. 5 til § 3, der gaaer ud paa, at Lovforslagets Bestemmelse om at sætte Maximum for en Forsikringssum til 30,000 Rd. skal nedsættes. Det forekommer mig, at de cæde Medlemmer, der foreslaae denne Nedsættelse, ikke tage tilstrækkeligt Hensyn til, at det i § 13 udtrykkeligt er udtalt, at der ved de meget høie Forsikringer skal kræves en Tillægspræmie. En saadan Tillægspræmie kan jo kun have til Hensigt at dække Anstaltens Risiko, og naar man overhovedet tør gaae ud fra, at Anstalten er istand til at beregne sin Risiko, saa maa den jo ogsaa kunne gjøre det i dette Tilfælde. Hensynet til Risicoen falder altsaa bort. Men der bliver et andet Hensyn tilbage, som jeg vil gjøre gjældende imod Forslaget, og det er, at jeg ikke seer, hvorfor man, naar Risicoen er dækket, vil nægte en enkelt Mand at forsikre et noget større Beløb, naar denne Mand troer, at det for ham er nødvendigt eller hensigtsmæssigt. Paa samme Tid som man vil udvide Anstalten ved at gjøre Alt, for at den kan blive tilgængelig for de mindre Formuende eller de mindre godt Stillede, synes jeg ikke, at der er Grund til at nægte Afgang ogsaa for større Summer, om det saa skal være. Det er ikke engang sagt, at der just vil blive Spørgsmaal om at stiftre saadanne større Summer fra deres Side, som befindende sig i bedre Billaar. Det kan netop være en meget fattig Mand, der vil asurere sit Liv temmelig høit.

Den cæde 1ste Landssthingsmand for